JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
VERICA TRSTENJAK
24 päivänä kesäkuuta 2010[1]

1. Finanzgericht Hamburg (jäljempänä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin) haluaa tällä EY 234 artiklan[2] mukaisella ennakkoratkaisupyynnöllä selvittää, onko suhteellisuusperiaatteen mukaista, että säilötyistä *Agaricus*-sukuisista sienistä eli herkkusienistä (jäljempänä säilötyt herkkusienet), jotka tuodaan Kiinan kansantasavallasta yhteisöön vahvistetun kiintiön ulkopuolella, kannetaan paljoustullia 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa.

2. Yhteisöjen tuomioistuimella on aiemmin ollut jo tilaisuus lausua siitä, ovatko lisämaksut, jotka koskevat säilöttyjen herkkusienten tuontia kolmansista maista, suhteellisuusperiaatteen mukaisia.[3] Nämä lisämaksut olivat kylläkin itsenäisiä yhteisön maatalousmaksuja. Nyt käsiteltävänä olevassa ennakkoratkaisupyynnössä kysytään, voidaanko arviointiperusteita, joita yhteisöjen tuomioistuin on käyttänyt arvioidessaan itsenäisiä maatalousmaksuja, soveltaa myös paljoustulliin, joka on tullut kyseessä olevien lisämaksujen sijaan mutta jonka määrä kuitenkin vastaa Maailman kauppajärjestön (jäljempänä WTO) puitteissa neuvoteltua ja sovittua enimmäistullia.

1 – Alkuperäinen kieli: saksa.

2 – Ennakkoratkaisumenettelyyn sovelletaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen muuttamisesta 13.12.2007 tehdyn Lissabonin sopimuksen (EUVL C 306, s. 1) mukaisesti nykyään SEUT 267 artiklaa.

3 – Ks. asia 245/81, Edeka Zentrale, tuomio 15.7.1982 (Kok., s. 2745); asia 345/82, Wünsche, tuomio 12.4.1984 (Kok., s. 1995); asia C-24/90, Werner Faust, tuomio 16.10.1991 (Kok., s. I-4905); asia C-25/90, Wünsche, tuomio 16.10.1991 (Kok., s. I-4939); asia C-26/90, Wünsche, tuomio 16.10.1991 (Kok., s. I-4961); asia C-295/94, Hüpeden, tuomio 4.7.1996 (Kok., s. I-3375) ja asia C-296/94, Pietsch, tuomio 4.7.1996 (Kok., s. I-3409).

I Asiaan sovellettavat oikeussäännöt

A *Kansainvälinen kauppaoikeus*

3. Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY [4] yhteisö liittyi WTO:n perustamissopimukseen ja joukkoon monen- ja useammankeskisiä sopimuksia. Monenkeskisiin sopimuksiin kuuluu muun muassa tullitariffeja ja kauppaa koskeva vuoden 1994 yleissopimus [5] (jäljempänä vuoden 1994 GATT-sopimus) ja sopimus maataloudesta [6] (jäljempänä maataloussopimus).

4. Vuoden 1994 GATT-sopimus sisältää myös tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1947 yleissopimuksen (jäljempänä vuoden 1947 GATT-sopimus) määräykset, joihin kuuluu erityisesti vuoden 1947 GATT-sopimuksen I artiklan 1 kohdan mukainen suosituimmuuslauseke. Suosituimmuuslausekkeen mukaan mikä tahansa etu, suosio, etuoikeus tai vapautus, jonka jokin sopimuspuolista suo jollekin jostakin toisesta maasta peräisin olevalle tai sinne tarkoitetulle tuotteelle, on myönnettävä heti ja ehdoitta vastaavanlaiselle tuotteelle, joka on peräisin jonkin muun sopimuspuolen alueelta tai on sinne tarkoitettu.

5. Vuoden 1947 GATT-sopimuksen II artikla koskee WTO:n jäsenten myönnytysluetteloita. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa määrätään seuraavaa:

”Sopimuspuolen täytyy suoda muille sopimuspuolille yhtä suopea kaupallinen kohtelu sen mukaisesti, mitä on edellytetty tähän sopimukseen liitetyn vastaavan luettelon asianomaisessa kohdassa.”

6. Maataloussopimuksen 4 artikla koskee markkinoillepääsyä, ja siinä määrätään seuraavaa:

”1. Myönnytysluetteloon sisältyvät markkinoillepääsyä koskevat myönnytykset koskevat tullien sidontoja ja alennuksia sekä muita

4 – EYVL L 336, s. 1.
5 – EYVL L 336, s. 20.
6 – EYVL L 336, s. 22.

siinä määriteltyjä markkinoillepääsyä koskevia sitoumuksia.

2. Jäsenet eivät saa ylläpitää, turvautua tai ottaa uudelleen käyttöön mitään sellaista toimenpidettä, joka on täytynyt muuttaa tavalliseksi tulliksi[1)], ellei 5 artiklassa tai 5 liitteessä ole toisin edellytetty."

7. Maataloussopimuksen 4 artiklassa olevaa toimenpiteen käsitettä koskevassa alaviitteessä 1 todetaan seuraavaa:

"Nämä toimenpiteet käsittävät määrälliset tuontirajoitukset, muuttuvat tuontimaksut, vähimmäistuontihinnat, harkinnanvaraisen tuontilisensioinnin, valtion kaupallisten yritysten kautta ylläpidetyt tullien ulkopuoliset esteet, vapaaehtoiset vientirajoitukset ja vastaavat rajatoimet, jotka eivät ole tavallisia tulleja, – –"

8. Maataloussopimuksen 5 artiklassa määrätään erityisestä suojalausekkeesta maataloustuotteiden tuonnin yhteydessä. Tähän erityiseen suojalausekkeeseen turvautuminen edellyttää, että kyseiset tuotteet on merkitty sitoumusluettelossa SSG-merkkiä käyttäen. CN-koodiin 2003 10 30 kuuluvia tavaroita ei ole yhteisön sitoumusluetteloissa merkitty tällä merkillä.

9. Yhteisö on Uruguayn kierroksen yhteydessä sitoutunut siihen, että CN-koodiin 2003 10 30 kuuluvista tavaroista kannetaan 62 660 tonnin kiintiön osalta enintään 23 prosentin arvotulli. Lisäksi yhteisö on sitoutunut siihen, että tämän kiintiön ulkopuolella kannetaan enintään 18,4 prosentin arvotulli ja paljoustullia 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa. Nämä sitoumukset on merkitty yhteisön WTO:lle toimittamiin sitoumusluetteloihin. Kiinan kansantasavalta on 1.12.2001 lukien ollut WTO:n jäsen.

Yhteisö on 1.1.2007 lukien korottanut Kiinan kansantasavallasta tuotavien CN-koodiin 2003 10 30 kuuluvien tavaroiden kiintiön 23 750 tonniksi. [7]

B *Yhteisön oikeus* [8]

10. EY 33 artiklan 1 kohdan mukaan yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on

”a) lisätä maatalouden tuottavuutta edistämällä teknistä kehitystä sekä varmistamalla, että maataloustuotantoa kehitetään järkiperäisesti ja että tuotannontekijöitä, varsinkin työvoimaa, hyödynnetään parhaalla mahdollisella tavalla;

b) taata näin maatalousväestölle kohtuullinen elintaso erityisesti lisäämällä maataloudessa työskentelevien henkeä kohti laskettuja tuloja;

c) vakauttaa markkinat;

d) varmistaa tarvikkeiden saatavuus;

e) taata kohtuulliset kuluttajahinnat”.

11. Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87, [9] sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen N:o 2658/87

7 – Ks. vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT-sopimus) XXIV artiklan 6 kohdan ja XXVIII artiklan mukaisen, Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttamista niiden Euroopan unioniin liittymisen myötä koskevan sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona Euroopan yhteisön ja Kiinan kansantasavallan välillä 20.3.2006 tehty neuvoston päätös 2006/398/EY (EUVL L 154, s. 22).

8 – Tässä ratkaisuehdotuksessa käytetään käsitettä ”yhteisön oikeus” siltä osin kuin ajallisesti sovelletaan vielä yhteisön eikä unionin oikeutta.

9 – EYVL L 130, s. 42.

muuttamisesta 31.1.2000 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 254/2000,[10] (jäljempänä muutettu asetus N:o 2658/87) 1 artiklan 1 kohdan mukaan komissio vahvistaa yhdistetyn nimikkeistön. Muutetun asetuksen N:o 2658/87 1 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan yhdistetty nimikkeistö on asetuksen liitteenä I. Tämän kohdan toisen virkkeen mukaan tässä liitteessä vahvistetaan erityisesti yhteisen tullitariffin tullien määrät.

12. Muutetun asetuksen N:o 2658/87 12 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Komissio antaa vuosittain asetuksen, johon sisältyvät yhdistetyn nimikkeistön täydellinen toisinto neuvoston tai komission toteuttamien toimenpiteiden mukaisena sekä tullien määrät 1 artiklan mukaisesti. Tämä asetus julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä viimeistään 31 päivänä lokakuuta, ja sitä sovelletaan seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta.”

13. Muutetun asetuksen N:o 2658/87 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan kyseisellä annettavalla asetuksella ei voida muuttaa tullien määriä.

14. Muutetun asetuksen N:o 2658/87 liite I korvattiin asetuksen N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 27.10.2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1719/2005[11] 1.1.2006 lukien.

15. Asetuksen N:o 1719/2005 liitteessä I oleva ensimmäinen osa sisältää johdantomääräykset, joihin kuuluu luettelo käytetyistä merkeistä, lyhenteistä ja merkinnöistä. Tämän mukaan lyhenteen ”kg/net eda” merkitys on ”kilogramma(a), valutettu nettopaino”.

16. Tämän liitteen toinen osa sisältää nyt käsiteltävänä olevaan asiaan ajallisesti sovellettavan yleisen tullitariffin. Yleisen tullitariffin 20 ryhmä koskee kasviksista, hedelmistä, pähkinöistä tai muista kasvinosista valmistettuja tuotteita. Tämä ryhmä sisältää seuraavat nimikkeet:

10 – EYVL L 28, s. 16.

11 – EUVL L 286, s. 1.

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Sopimustulli (%)	Paljous yksikkö
1	2	3	4
2003	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt sienet ja multasienet (tryffelit):		
2003 10	- *Agaricus*-sukuiset sienet		
2003 10 20	-- väliaikaisesti säilötyt, täysin kypsennetyt	18,4 + 191 €/100 kg/net eda (1)	kg/net eda
2003 10 30	-- muut	18,4 + 222 €/100 kg/net eda (1)	kg/net eda

17. Alaviitteessä 1 todetaan seuraavaa:

”Paljoustulli kannetaan valutetusta nettopainosta erillisenä toimenpiteenä.”

18. Kolmansista maista tuotavien säilöttyjen sienien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 26.10.2004 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1864/2004 [12] säädetään kiintiöistä, joiden puitteissa myönnetään markkinoille pääsy edullisemmin ehdoin. Tämän asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen N:o 1864/2004 muuttamisesta 7.12.2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1995/2005, [13] (jäljempänä muutettu asetus N:o 1864/2004) ensimmäisessä, seitsemännessä ja kymmenennessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”1) Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen osana maataloudesta tehdyn sopimuksen – – yhteydessä yhteisö sitoutui tietyin edellytyksin avaamaan 1 päivästä heinäkuuta 1995 alkaen

12 – EUVL L 325, s. 30.

13 – EUVL L 320, s. 34.

yhteisön tariffikiintiöt CN-koodeihin 07119040, 20031020 ja 20031030 kuuluville säilötyille *Agaricus*-suvun lajien sienille.

tarpeettomia markkinoiden häiriöitä ja kielteisiä vaikutuksia yhteisön tuottajiin. Tätä varten olisi kannustettava yhä enemmän tuojien välistä kilpailua ja vähennettävä tuojien hallinnollisia rasituksia.”

7) Rajoittamatta vuoden 1994 GATT-sopimuksen XXIV artiklan 6 kohdan mukaisten neuvottelujen tulosta ja jotta säilytetään perinteiset kauppavirrat ja varmistetaan, että yhteisön markkinat säilyvät avoimina uusille kolmansille toimittajamaille, yhteisöön tariffikiintiöjärjestelmässä tuotavien säilöttyjen *Agaricus*-suvun lajien sienien määrässä olisi otettava huomioon Bulgarian ja Romanian kanssa tehdyissä Eurooppa-sopimuksissa määrätyt etuuskohtelut. – –

19. Tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään muun muassa CN-koodiin 2003 10 30 luokiteltavien säilöttyjen herkkusienten tuontia koskevista tariffikiintiöistä. Kyseisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tulli on CN-koodiin 2003 10 30 kuuluvien tuotteiden osalta 23 prosenttia tullattavan tavaran arvosta.

– –

20. Yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 27.6.2005 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 980/2005 [14] säädetään sen 1 artiklan 1 kohdan mukaan yleisestä tullietuusjärjestelmästä. Tämän artiklan 2 kohdan mukaan kyseinen järjestelmä sisältää yleisen menettelyn ja erityisiä menettelyjä. Asetuksen 2 artiklan mukaan edunsaajamaat

10) Kyseisiä tuotteita olisi edelleen oltava riittävästi yhteisön markkinoilla vakain hinnoin, ja samalla olisi vältettävä suurina hintojen vaihteluina esiintyviä

14 – EUVL L 169, s. 1.

luetellaan liitteessä I. Liitteessä I Kiina mainitaan maana, jota yleinen menettely koskee. Asetuksen 4 artiklan mukaan yleisen menettelyn soveltamisalaan kuuluvat tuotteet luetellaan liitteessä II. Liitteessä II mainitaan yleisen tullitariffin 20 ryhmä, johon myös CN-koodi 2003 10 30 kuuluu.

22. Asetuksen liitteen II mukaan yhteisen tullitariffin 20 ryhmään kuuluvat tuotteet ovat arkoja.

21. Asetuksen N:o 980/2005 7 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ja 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

II Pääasia

”2. Liitteessä II lueteltujen arkojen tuotteiden yhteisen tullitariffin mukaiset arvotullit alennetaan 3,5 prosenttiyksiköllä. – –

23. Barsoum Chabon (jäljempänä pääasian kantaja) omistama toiminimi haki 6.3.2006 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien 1 000 sienisäilykelaatikon tulliselvitystä niiden saattamiseksi vapaaseen liikkeeseen. Tavaroiden ilmoitettiin olevan ”muulla tavalla kuin etikan avulla suolaliemessä säilöttyjä sieniä”, joiden CN-koodi on 2003 90 00 (muut kuin *Agaricus*-sukuiset sienet). Tulliselvitys suoritettiin ilmoituksen mukaisesti käyttämällä 14,9 prosentin suuruista arvotullia.

– –

5. Jos liitteessä II lueteltujen arkojen tuotteiden yhteisen tullitariffin mukaisiin tulleihin sisältyy arvo- ja paljoustulleja, paljoustulleja ei alenneta.”

24. Pääasian kantajan toiminimi oli jo ennen ajankohtaa 6.3.2003 tuonut maahan tavaroita, joista tehty ilmoitus oli tavaroiden laadun osalta samanlainen. Aiemman tuonnin osalta

oli aloitettu tullitarkastus. Tämän tarkastuksen yhteydessä laaditusta luokittelulausunnosta ilmeni, että tässä aiemmassa tuonnissa ei ollut kysymys CN-koodiin 2003 90 00 kuuluvista tavaroista. Luokittelulausunnon mukaan kysymys oli pikemminkin CN-koodiin 2003 10 30 kuuluvista säilötyistä herkkusienistä.

III Oikeudenkäynti ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa

26. Pääasian kantaja nosti 9.1.2008 kanteen ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa. Pääasian kantaja vaatii, että 21.2.2007 tehty päätös, sellaisena kuin se ilmenee oikaisuvaatimusta koskevasta 7.12.2007 tehdystä päätöksestä, on kumottava. Pääasian kantaja tukeutuu tältä osin muun muassa siihen, että paljoustullin määrä 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa on suhteeton, koska se vastaa tuontikieltoa. Pääasian vastaaja vaatii, että kanne on hylättävä. Pääasian vastaajan mukaan paljoustulli ei ole suojatoimenpide vaan tavanomainen tulli. Se ei myöskään vastaa tuontikieltoa.

25. Hauptzollamt Hamburg-Hafen (jäljempänä pääasian vastaaja) peri 21.2.2007 tehdyllä päätöksellä pääasian kantajalta yhteensä 27 507,13 euroa tuontimaksuja 6.3.2006 maahantuoduista tavaroista. Tässä yhteydessä pääasian vastaaja luokitteli säilötyt sienet luokittelulausunnon perusteella CN-koodiin 2003 10 30 ja sovelsi niihin 14,9 prosentin arvotullia sekä paljoustullia, jonka määrä oli 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa. Pääasian kantaja teki tästä päätöksestä 5.3.2007 oikaisuvaatimuksen, joka hylättiin 7.12.2007.

27. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toteamusten mukaan maahantuodut säilötyt sienet on luokiteltava CN-koodiin 2003 10 30. Asiassa sovelletaan siten tätä CN-koodia koskevaa tullia. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on kuitenkin epävarma siitä, onko tästä nimikkeestä ilmenevä tulli pätevä. Se pohtii, voidaanko paljoustullia, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, pitää oikeasuhteisena. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa tässä yhteydessä

yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-26/90, Wünsche [15] ja asiassa C-296/94, Pietsch [16] antamiin tuomioihin. Yhteisöjen tuomioistuin on näissä tuomioissa todennut, että lisämaksut, joita kolmansista maista tuotavista säilötyistä herkkusienistä kannettiin yhteisön markkinoiden häiriöiden estämiseksi, olivat suhteettomia, koske ne olivat liian suuria.

28. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, voidaanko tätä oikeuskäytäntöä soveltaa paljoustulliin, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa. Sovellettavuutta puoltaa se, että paljoustulli on lisämaksujen tavoin yhteisön tuottajien hyväksi toteutettu suojatoimenpide. Paljoustullilla, joka kannetaan asetuksella N:o 1864/2004 avatun kiintiön ulkopuolisesta säilöttyjen herkkusienten tuonnista, on tarkoitus tasoittaa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien säilöttyjen herkkusienten kustannusetuja. Paljoustulli on myös huomattavasti suurempi kuin mitä suojatoimenpiteen tehokkuus edellyttää. Paljoustulli vastaa siten tosiasiallista tuontikieltoa ja tuojiin kohdistuvaa taloudellista rangaistusta. Tämä pitää paikkansa, vaikka huomioon otettaisiin laatueroista johtuvat hintavaihtelut.

29. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa tässä yhteydessä, että ostohinta, joka ostajien oli maksettava Kiinan kansantasavallasta peräisin olevista säilötyistä herkkusienistä, oli kyseessä olevana aikana ollut 0,93 euroa kilogrammalta. Ranskasta peräisin olevien ensimmäisen laatuluokan säilöttyjen herkkusienten hinta oli kesäkuussa 2007 ollut 2,70 euroa kilogrammalta. Yhteisöstä peräisin olevien toisen laatuluokan säilöttyjen viipaloitujen herkkusienten hinta oli kesäkuussa 2006 ollut 2,70 euroa kilogrammalta. Paljoustulli oli 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa eli 2,22 euroa kilogrammalta.

30. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa siihen, että paljoustulli on yli 200 prosenttia Kiinan kansantasavallasta tuotavien säilöttyjen herkkusienten tuontihinnasta. Lisäksi se on säännönmukaisesti suurempi kuin

15 – Mainittu edellä alaviitteessä 3.
16 – Mainittu edellä alaviitteessä 3.

yhteisön omakustannushinnan ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien herkkusienten tuontihinnan erotus. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa lopuksi, että paljoustullia ei myöskään ole porrastettu laatuluokittain.

IV Ennakkoratkaisukysymys ja asian käsittely unionin tuomioistuimessa

31. Koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin oli epävarma siitä, onko paljoustulli suhteellisuusperiaatteen mukainen, se esitti 13.5.2009 tekemällään ennakkoratkaisupyynnöllä, joka saapui unionin tuomioistuimen kirjaamoon 15.6.2009, seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko kolmansiin maihin sovellettavasta tullista ja suosituimmuustullista johtuva lisämaksu, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta tavaran nettopainoa ja joka kannetaan säilöttyjen *Agaricus*-sukuisten sienten (yhdistetyn nimikkeistön alanimike 2003 10 30) maahantuonnista, suhteellisuusperiaatteen vastaisena mitätön?”

32. Kirjallisia huomautuksia esittivät unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklan mukaisessa määräajassa pääasian kantaja, neuvosto ja komissio.

33. Asiassa pidettiin 29.4.2010 suullinen käsittely, johon osallistuivat pääasian kantajan edustaja sekä Italian hallituksen, neuvoston ja komission asiamiehet.

V Asian käsittelyyn osallistuneiden pääasialliset lausumat

34. Pääasian kantajan käsityksen mukaan CN-koodiin 2003 10 30 kuuluviin tavaroihin sovellettava paljoustulli, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, on suhteeton.

35. Ensinnäkin tämänsuuruinen tulli estää Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien herkkusienten myynnin yhteisössä. Kuluttajien mielestä kiinalaiset herkkusienet ovat selvästi heikompilaatuisia kuin yhteisöstä peräisin olevat. Kiinalaisilla herkkusienillä on yhteisössä menekkiä vain, jos niiden hinta on selvästi alempi kuin yhteisöstä peräisin

olevien herkkusienten. Tällainen hinnoittelu ei ole mahdollista, kun niistä kannetaan paljoustullia 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa. Pääasian kantaja toteaa lisäksi, että laatuluokkiin perustuvien erojen tekeminen olisi lisäksi mahdollista ilman suurta vaivaa. Edelleen olisi harkittava lievempänä toimenpiteenä, että yhteisön tuottajille myönnetään tukia yhteisössä tuotettujen sienten hinnan laskemiseksi. Pääasian kantajan mukaan alemman tullin kantaminen vastaisi myös yhteisen maatalouspolitiikan tavoitetta ottaa huomioon se, että tuotteita on saatavissa kohtuullisiin kuluttajahintoihin.

36. Pääasian kantajan mukaan komission esittämistä tiedoista ilmenee, että paljoustulli on yhdessä arvotullin ja tariffikiintiön kanssa jo täyttänyt tehtävänsä. Ei ole enää pelättävissä, että yhteisön herkkusienimarkkinoilla ilmenisi vakavia häiriöitä. Lisäksi tullin kantaminen on ristiriidassa sen yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteen kanssa, että on edistettävä maatalouden tuottavuutta ja tuotannontekijöiden parasta mahdollista hyödyntämistä.

37. Italian hallituksen mukaan CN-koodiin 2003 10 30 kuuluvilta tavaroilta kannettava paljoustulli 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa on suhteellisuusperiaatteen mukainen.

38. Italian hallitus toteaa, että paljoustullin tarkoituksena on suojata yhteisön herkkusienentuottajia. Paljoustullin kantamisella estetään se, että herkkusienten hinnat yhteisössä laskisivat liian voimakkaasti Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tuonnin johdosta. Näin ollen se soveltuu tavoitteen saavuttamiseen. Paljoustullin kantaminen on myös tarpeellista. Herkkusienten jakaminen laatuluokkiin ei ole mahdollista. Koska ostajan kannalta katsottuna kyseessä oleva tavara on säilötyt herkkusienet, huomioon on otettava korkeimman laatuluokan hinta. Alempien laatuluokkien hintojen lasku johtaisi nimittäin siihen, että kuluttajat siirtyisivät käyttämään näitä tuotteita. Paljoustulli ei myöskään merkitse mitään tosiasiallista tuontikieltoa. Ensinnäkin paljoustullin tarkoituksena on nimenomaan estää liiallinen tuonti kolmansista maista. Toiseksi on Italian hallituksen mukaan joka tapauksessa todettava, että Kiinan

kansantasavallasta tuodaan yhteisöön herkkusieniä myös vahvistetut kiintiöt ylittäviä määriä. Paljoustulli ei siten tosiasiallisesti ole vaikuttanut kuten tuontikielto.

39. Neuvoston käsityksen mukaan CN-koodiin 2003 10 30 kuuluviin tavaroihin sovellettava paljoustulli, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, on suhteellisuusperiaatteen mukainen.

40. Tuomiot, joihin pääasian kantaja vetoaa, koskivat itsenäisiä maatalousmaksuja. Nämä olivat yhteisön yksipuolisia suojatoimenpiteitä yhteisön tuotteiden hintojen vakauttamiseksi. Yhteisön tuotteiden hinnat olivat usein ylittäneet tuontitavaroiden hinnat. Tämän tavoitteenasettelun perusteella itsenäisten maatalousmaksujen osalta oli mahdollista ja myös välttämätöntä, että lisämaksujen määrä vahvistettiin kohdennetusti ottamalla huomioon kolmansien maiden hinnat ja eri laatuluokat.

41. Neuvoston mukaan paljoustulli on luonteeltaan erilainen, sitä koskevat eri edellytykset ja sillä pyritään eri tavoitteisiin. Tämän vuoksi itsenäisiä suojatoimenpiteitä koskevaa oikeuskäytäntöä ei voida soveltaa paljoustulliin. Paljoustullilla ei pyritä ainoastaan maatalous- vaan myös kauppapoliittisiin tavoitteisiin. Maatalouspoliittisesti tullilla on tarkoitus varmistaa, että yhteisön tuottajat pystyvät myymään tuotteensa hinnoilla, jotka takaavat heille kohtuullisen elintason. Samanaikaisesti on tarkoitus turvata tuotteiden riittävä saatavuus antamalla kolmansista maista peräisin oleville tuotteille valvottu asianmukainen pääsy markkinoille. Jos tavoitteena olisi ainoastaan yhteisön tuottajien suojeleminen, voitaisiin toteuttaa myös pidemmälle meneviä toimenpiteitä. Yhteisö kuitenkin pyrkii saavuttamaan paljoustullilla myös kauppapoliittisia tavoitteita. Se on nämä kauppapoliittiset tavoitteet huomioon ottaen rajoittanut liikkumavaraansa tuntuvasti. Muuttuvat maatalousmaksut on tietoisesti poistettu avoimuuden puuttumisen vuoksi. Enää ei saa myöskään kantaa mitään yhteisön sitoumusluettelossa mainittuja enimmäistariffeja suurempia tulleja.

42. Neuvosto toteaa, että säilöttyjen herkkusienten paljoustulli on sovittu sen tasoiseksi, että se tosiasiallisesti vastaa siihenastista, neuvoston 80-luvun alussa vahvistamaa vallitsevaa tilannetta. Vaikka paljoustullin taso

on melko korkea, se ei ole suhteeton. On ensinnäkin otettava huomioon, ettei neuvosto ole velvollinen kohtelemaan yhteisön tuottajia ja kolmansien maiden tuottajia samalla tavalla eikä myöskään velvollinen myöntämään kolmansien maiden tuottajille pääsyä yhteisön markkinoille sellaisin edellytyksin, joilla nämä voivat kilpailla yhteisön tuottajien kanssa. Kolmansien maiden tuottajia ei myöskään aseteta huonompaan asemaan yhtään enempää, kuin mikä on tarpeen yhteisön maatalous- ja kauppapoliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Paljoustullin määrällä on oltava ehkäisevä vaikutus. Lisäksi on otettava huomioon WTO:n neuvottelujärjestelmän taustalla oleva logiikka, jolle on leimallista vastavuoroisuusajatus molemminpuolisesti myönnetyn markkinoille pääsyn osalta. Sovittuja enimmäistulleja, jotka koskevat tuontia kaikista WTO:n jäsenvaltioista ja ovat voimassa toistaiseksi, ei saa ylittää. Sovittujen tullitariffien uudelleen neuvotteleminen on työlästä ja kallista. Hinnat ja siten myös yhteisötavaroiden ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tavaroiden hintaerot kuitenkin vaihtelevat voimakkaasti. Tämän vuoksi paljoustulli on neuvoteltu sen suuruiseksi, että se varmistaa, etteivät hintavaihtelut jo lyhyen ajan kuluttua kumoa tullin vaikutusta.

43. Neuvoston mukaan on kaiken kaikkiaan todettava, että säilöttyjen herkkusienten tuontia koskeva kokonaisjärjestelmä on saavuttanut tavoitteensa. Tässä yhteydessä ei saa jättää huomiotta, että on olemassa tariffikiintiö, jonka puitteissa mahdollistetaan helpotettu markkinoille pääsy. Kun otetaan huomioon yhteisön tuotannon (kylläkin loiventunut) taantuminen, voitaisiin jopa kysyä, onko paljoustullin sovittu enimmäismäärä maatalouspolitiikan tavoitteiden kannalta liian matala.

44. Neuvosto huomauttaa, ettei paljoustulli ole suhteeton myöskään sen vuoksi, ettei sen osalta tehdä eroa eri laatuluokkien välillä. Eri laatuluokkien välillä on nimittäin korvaavuusvaikutuksia. Jos laatuluokkien välillä tehtäisiin ero, loukattaisiin lisäksi oikeusvarmuuden periaatetta ja yhteisön oikeuden yhtenäisen soveltamisen periaatetta. Tällainen erottelu hintaerojen tasoittamistarkoituksessa ei ole myöskään yhteensoveltuvaa niiden velvoitteiden kanssa, joita yhteisöllä on kansainvälisen kauppaoikeuden perusteella. Laatuluokkiin perustuva erottelu joka tapauksessa rasittaisi kohtuuttomasti tulliviranomaisia ja tullausmenettelyn asianosaisia.

45. Lopuksi neuvosto viittaa siihen, että yhteisön asema WTO:ssa heikkenee, jos unionin tuomioistuin katsoo, että paljoustullilla loukataan suhteellisuusperiaatetta. Yhteisön WTO:lle toimittamaan sitoumusluetteloon sisältyvät tullitariffit perustuvat neuvotteluihin ja siten WTO:n jäsenvaltioiden vastavuoroisiin, monenvälisiin myönnytyksiin. Jos yhteisöä vaadittaisiin sallimaan yksipuolisesti kolmansista maista peräisin olevien säilöttyjen herkkusienten pääsy yhteisön markkinoille edullisemmin edellytyksin kuin ne, joista neuvotteluissa on sovittu monenvälisesti, yhteisö tuskin onnistuisi neuvottelemaan vastaavasta hyvityksestä, joka koskisi yhteisön tuotteiden pääsyä asianomaisten kolmansien maiden markkinoille.

46. Myös komission käsityksen mukaan CN-koodiin 2003 10 30 kuuluvia tavaroita koskeva paljoustulli, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, on suhteellisuusperiaatteen mukainen.

47. Komissio viittaa ensinnäkin siihen, että oikeuskäytäntö, johon ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin vetoaa, koski yhteisön ennen WTO:n perustamista ja ennen maataloussopimuksen voimaantuloa toteuttamia itsenäisiä suojatoimenpiteitä. Yhteisöllä oli ennen maataloussopimuksen voimaantuloa toimivalta mukauttaa tulleja yhteisön teollisuuden suojelemiseksi ja myös toteuttaa tullien ulkopuolisia toimenpiteitä. Tätä oikeuskäytäntöä ei voida kuitenkaan soveltaa paljoustulliin.

48. Komissio huomauttaa, että paljoustulli on vain osa kokonaisjärjestelmää, jolla säännellään säilöttyjen herkkusienten tuontia kolmansista maista. Tällä kokonaisjärjestelmällä pyritään yhtäältä maatalouspoliittisiin tavoitteisiin, jotka liittyvät kyseessä olevaan yhteiseen markkinajärjestelyyn. Maatalouspoliittinen tavoite on, että tariffikiintiön avaamisella varmistetaan säilöttyjen herkkusienten riittävä tarjonta yhteisön markkinoilla. Toinen maatalouspoliittinen tavoite on, että tämä riittävä tarjonta sovitetaan markkinoiden tarpeisiin tarjonnan ja kysynnän osalta. Lopuksi maatalouspoliittisena tavoitteena on estää yhteisön tuotantoon kohdistuvat kielteiset vaikutukset, joita voi aiheutua siitä, että yhteisöön tuodaan vahvistetun tariffikiintiön ylittäviä määriä säilöttyjä herkkusieniä kolmansista maista.

49. Toisaalta järjestelmällä pyritään myös kauppapoliittisiin tavoitteisiin. Uruguayn kierroksen yhteydessä poistettiin maatalousmaksut ja sovittiin maataloustuotteiden sidotuista tulleista. Lisäksi tavoitteena on alentaa maataloustuotteiden maksuja. Yhteisö on kokonaisjärjestelmän muotoilulla täyttänyt myös nämä velvoitteet.

50. Komissio viittaa lisäksi siihen, että yhteisön toimielinten täytyy yhteisen maatalouspolitiikan ja yhteisen kauppapolitiikan aloilla tehdä poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia päätöksiä. Tämän vuoksi niillä on näillä aloilla laaja harkintavalta. Tutkittaessa, onko paljoustulli oikeasuhteinen, on tästä syystä selvitettävä vain, onko se ilmeisen soveltumaton niiden tavoitteiden saavuttamiseen, joihin sillä pyritään. Tällainen tuomioistuinten harjoittamaan valvontaan kohdistuva rajoitus on välttämätön myös sen vuoksi, että yhteisön lainsäätäjän on edellä esiin tuotuja tavoitteita toteuttaessaan saatava aikaan tasapaino maatalous- ja kauppapoliittisten tavoitteiden välillä.

51. Komission mukaan paljoustullin kantaminen ei ole edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseen ilmeisen soveltumaton toimenpide. Paljoustulli nimittäin pienentää taloudellista kannustinta tuoda säilöttyjä herkkusieniä vahvistetun kiintiön ulkopuolella. Myönnetyn kiintiön ulkopuolella tuonti on taloudellisesti houkuttelevaa vain, jos kysyntä yhteisössä on niin suurta, että tuoja voi kannetuista maksuista huolimatta saavuttaa riittävän voittomarginaalin.

52. Komissio toteaa, että Uruguayn kierroksen yhteydessä käydyissä neuvotteluissa, jotka lopulta johtivat sovittuun enimmäistulliin, komissio piti lähtökohtana säilöttyjen viljeltyjen sienien tuontiin sovellettavista toimenpiteistä 30.6.1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1796/81 [17] mukaista määrää. Määräytymisperuste muunnettiin nettopainosta valutetuksi nettopainoksi, jolloin määräksi saatiin 278 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa. Koska sovittiin, että olemassa olevia tulleja alennetaan viiden vuoden kuluessa 20 prosentilla, määräksi tuli lopulta 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa. Paljoustullin määrästä neuvotellessaan komissio otti huomioon mahdollisen tuonnin kaikista WTO:n jäsenvaltioista. Tässä yhteydessä on otettava huomioon ensinnäkin, että paljoustulli koskee tuontia kaikista

17 – EYVL L 193, s. 1.

WTO:n jäsenvaltioista. Edelleen on otettava huomioon, että säilöttyjen herkkusienten hinnat vaihtelevat huomattavasti. Paljoustulli on kuitenkin jäykkä, eikä sitä näin ollen voida korottaa hintasuhteiden muuttuessa.

53. Komission mukaan tämänsuuruinen paljoustulli on myös tarpeellinen. On estettävä se, että Kiinasta peräisin olevan tuonnin paine tukahduttaa yhteisön tuotannon. Säilöttyjen herkkusienten kaupan kehitystä koskevat tiedot vahvistavat, että paljoustullin kantamisella ei ole ollut mitään tuontikieltoon rinnastettavaa vaikutusta. Säilöttyjen herkkusienten tuonti Kiinan kansantasavallasta yhteisöön on aina ylittänyt vahvistetut tariffikiintiöiden määrät. Se, että kannetaan paljoustullia 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, ei näin ollen johda siihen, että taloudellisia toimijoita estettäisiin tuomasta vahvistetun kiintiön ylittäviä määriä säilöttyjä herkkusieniä. Tämän vuoksi ei voida katsoa, että paljoustullin kantaminen tekisi säilöttyjen herkkusienten tuonnin säännönmukaisesti taloudellisesti vähemmän houkuttelevaksi.

54. Komissio toteaa, että säilöttyjen herkkusienten kaupan kehitystä koskevat tiedot osoittavat myös, että paljoustullilla, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, on yhtenä säilöttyjen herkkusienten tuontia koskevan kokonaisjärjestelmän osana saavutettu tiettyä hintojen vakauttamista ja yhteisön tuotannon taantuvan suuntauksen hidastamista koskevat tavoitteet, ilman että säilöttyjen herkkusienten riittävää tarjontaa yhteisön markkinoilla olisi vaarannettu. Hintavaihtelujen ja tuontimäärien kehityksen välillä on yhteys, jossa kuitenkin on kuljetusreittien vuoksi tiettyä viivettä. Sillä, että kiintiön ulkopuolisesta säilöttyjen herkkusienten tuonnista kannetaan paljoustulli, saavutetaan tarjonnan tasapaino ja siten välillisesti tietty hintavakaus yhteisössä. Pääasian kantajalla on lopuksi ollut mahdollisuus hankkia tuontilisenssi. Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tuonnin kiintiötä on korotettu vuodesta 2007 lukien.

55. Komissio viittaa edelleen siihen, että asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi perusteltuja ovat myös toimenpiteet, jotka aiheuttavat tuntuvia taloudellisia haittoja tietyille

taloudellisille toimijoille. Yhteisöllä on lähtökohtaisesti käytettävissään olennaisesti voimakkaampia keinoja, kuten paljoustullin korottaminen, kiintiömäärien pienentäminen tai poistaminen tai jopa tuontikiellon asettaminen. Maataloussopimuksen mukaan tullit ovat kuitenkin ainoa keino, jolla yhteisö voi säännellä yhteisön markkinoille pääsyä. Kansainvälisen kauppaoikeuden mukaan on kuitenkin sallittua, että vahvistetun kiintiön ylittyessä kannetaan paljoustulli, jonka määrä on vahvistettu yhteisön WTO:lle toimittamissa sitoumusluetteloissa. Se, että sovelletut tullit ja kiintiöt vastaavat yhteisön WTO:lle toimittamissa luetteloissa mainittuja tullien määriä, johtuu siitä, että säilöttyjen herkkusienten kaupan kehitys on sopusoinnussa niiden päämäärien kanssa, joihin yhteisö on pyrkinyt näistä tullien määristä sopiessaan.

56. Komissio toteaa lopuksi, että koska yhteisö on kansainvälisen oikeuden perusteella velvollinen noudattamaan kiinteää tullin määrää, kyseisen CN-koodin sisällä ei ole mahdollista tehdä laatuluokkiin perustuvia eroja.

VI Oikeudellinen tarkastelu

57. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on epävarma siitä, onko sellainen paljoustulli oikeasuhteinen, jonka määrä on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa ja joka yleisen tullitariffin mukaan kannetaan CN-koodiin 2003 10 30 kuuluvista tavaroista eli säilötyistä herkkusienistä, kun nämä tuodaan yhteisöön muutetulla asetuksella N:o 1864/2004 avatun kiintiön ulkopuolella. Koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa maatalousmaksujen oikeasuhteisuutta koskevaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, tarkastelen ensin tätä oikeuskäytäntöä (A). Tämän jälkeen tutkin, voidaanko paljoustullia, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, pitää tämä oikeuskäytäntö huomioon ottaen suhteellisuusperiaatteen mukaisena (B).

A *Maatalousmaksuja koskeva yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö*

58. Yhteisöjen tuomioistuin on joukossa tuomioita [18] tutkinut sellaisten komission ja

18 – Asia 345/82, Wünsche; asia Faust; asia C-25/90, Wünsche; asia C-26/90, Wünsche; asia Hüpeden ja asia Pietsch, jotka on kaikki mainittu edellä alaviitteessä 3.

neuvoston asetusten pätevyyttä, joilla nämä ovat toteuttaneet määräaikaisia tai pysyviä toimenpiteitä yhteisön herkkusienentuottajien suojelemiseksi. Näiden asetusten mukaan tietyistä kolmansista maista peräisin olevien säilöttyjen herkkusienten tuonnista kannettiin lisämaksu, jos sienet tuotiin vahvistetun kiintiön ulkopuolella.

59. Näissä tuomioissa yhteisöjen tuomioistuin totesi aluksi, että lisämaksun kantaminen yhteisön markkinoiden häiriöiden estämiseksi oli lähtökohtaisesti tarpeellista. [19] Se totesi edelleen, että tämä tavoite huomioon ottaen lisämaksu voitiin vahvistaa sen suuruiseksi, että se teki tuonnin kolmansista maista taloudellisesti vähemmän houkuttelevaksi. [20]

60. Yhteisöjen tuomioistuin ei näissä tapauksissa kuitenkaan pitänyt *lisämaksun suuruutta* asetettuun tavoitteeseen nähden tarpeellisena. Se totesi, että koska lisämaksu oli kohtuuttoman suuri, sen kantaminen vaikutti tosiasiallisesti kuin taloudellinen rangaistus. Koska suojatoimenpiteen tavoitteena ei ollut asettaa tuontikieltoa, johon liittyy taloudellisia rangaistuksia, lisämaksun suuruus ylitti sen, mikä oli tarpeellista. [21] Yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että lisämaksu vaikutti tosiasiallisesti taloudellisen rangaistuksen tavoin jo sellaisessa tapauksessa, jossa kannettu lisämaksu vastasi noin kahta kolmasosaa yhteisössä tuotettujen ensimmäisen laatuluokan herkkusienten omakustannushinnasta. [22]

61. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko maatalousmaksun suuruus suhteellisuusperiaatteen mukainen, on siten erotettava kaksi kynnystä.

62. *Ensimmäinen kynnys* saavutetaan, kun lisämaksu on niin suuri, että se tekee vahvistetun kiintiön ulkopuolisen säilöttyjen herkkusienten tuonnin kolmansista maista taloudellisesti vähemmän houkuttelevaksi. Tämänsuuruisen lisämaksun kantamista voidaan pitää tarpeellisena sen tavoitteen saavuttamiseksi, että estetään häiriöt yhteisön markkinoilla. Yhteisöjen tuomioistuimen

19 – Edellä alaviitteessä 3 mainitut asia Faust, tuomion 19 kohta; asia C-25/90, Wünsche, tuomion 20 kohta; asia C-26/90, Wünsche, tuomion 20 kohta; asia Hüpeden, tuomion 19 kohta ja asia Pietsch, tuomion 22 kohta.

20 – Edellä alaviitteessä 3 mainittu asia Pietsch, tuomion 26 ja 27 kohta.

21 – Edellä alaviitteessä 3 mainitut asia Faust, tuomion 23 ja 28 kohta; asia C-25/90, Wünsche, tuomion 24 ja 29 kohta; asia C-26/90, Wünsche, tuomion 24 ja 29 kohta; asia Hüpeden, tuomion 26 kohta ja asia Pietsch, tuomion 29 ja 34 kohta.

22 – Edellä alaviitteessä 3 mainittu asia Pietsch, tuomion 34 kohta.

käsityksen mukaan yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta arvioitaessa, milloin tämä kynnys saavutetaan. [23]

63. *Toinen kynnys* saavutetaan kuitenkin silloin, kun lisämaksu on niin suuri, että se ei ainoastaan tee säilöttyjen herkkusienten tuonnista taloudellisesti vähemmän houkuttelevaa vaan vaikuttaa tosiasiallisesti kuten taloudellinen rangaistus. Yhteisöjen tuomioistuin ei ole pitänyt enää tämänsuuruista lisämaksua tarpeellisena. Tämä käsitys perustuu ajatukseen, että sen estämiseksi, että kolmansista maista peräisin oleva tuonti aiheuttaa häiriöitä yhteisön markkinoilla, riittää, että tuonnista tehdään taloudellisesti vähemmän houkuttelevaa. Ei ole kuitenkaan ehdottoman tarpeellista, että tuonti kielletään ja tuontikiellon rikkomisesta rangaistaan. Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että kysymys oli rangaistuksesta, kun kannettava lisämaksu oli niin suuri, että se vaikutti tosiasiallisesti kuten taloudellinen rangaistus. Kohtuuttoman suuren lisämaksun kantaminen nimittäin vaikuttaa tosiasiallisesti kuten tuontikielto, johon liittyy taloudellisia seuraamuksia.

64. Ennen kuin ryhdyn seuraavaksi arvioimaan paljoustullia ja sitä, voidaanko edellä mainittua oikeuskäytäntöä soveltaa siihen, haluan ensin viitata kahteen tärkeään seikkaan näiden tuomioiden kohteena olleiden lisämaksujen osalta. Lisämaksut olivat ensinnäkin yhteisön toimenpiteitä, joilla tämä pyrki ensisijaisesti siihen maatalouspoliittiseen tavoitteeseen, että yhteisön tuottajien suojelemiseksi olisi estetty yhteisön markkinoiden häiriöt, joita kolmansista maista peräisin olevien säilöttyjen herkkusienten liiallinen tuonti yhteisöön aiheutti tai uhkasi aiheuttaa. Lisäksi toimenpiteistä oli säädetty ennen WTO:n perustamista ja siten ennen maatalousso pimuksen voimaantuloa sekä ennen Kiinan kansantasavallan liittymistä WTO:hon.

B *Paljoustullin oikeasuhteisuus*

65. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy unionin tuomioistuimelta, voidaanko sitä, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevista säilötyistä herkkusienistä kannetaan paljoustullia 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, pitää oikeasuhteisena, kun huomioon otetaan edellä mainitusta

23 – Edellä alaviitteessä 3 mainittu asia Pietsch, tuomion 29 kohta.

lisämaksuja koskevasta oikeuskäytännöstä ilmenevät säännöt.

66. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan taloudellisille toimijoille taloudellisia rasitteita aiheuttavat toimenpiteet ovat oikeasuhteisia vain, jos ne soveltuvat niiden tavoitteiden saavuttamiseen, joihin kyseessä olevalla sääntelyllä lainmukaisesti pyritään, ja ovat tarpeellisia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joten kun on mahdollista valita usean sellaisen toimenpiteen välillä, jotka soveltuvat tavoitteiden saavuttamiseen, on valittava vähiten rajoittava, ja asetettujen rasitteiden on oltava asianmukaisessa suhteessa asetettuihin tavoitteisiin nähden. [24]

67. Kuten Italian hallitus perustellusti katsoo, sen tutkiminen, onko paljoustullin, jonka määrä on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, kantaminen suhteellisuusperiaatteen mukaista, on aloitettava selvittämällä, mihin tavoitteisiin tällä toimenpiteellä pyritään (1). Koska kyse on yhteisen maatalouspolitiikan ja yhteisen kauppapolitiikan alojen tavoitteista ja koska yhteisön toimielimillä on näillä aloilla laaja harkintavalta, on pohdittava, mitä arviointiperustetta laajan harkintavallan tapauksessa on käytettävä (2). Koska katson, että yhteisön toimielinten laajan harkintavallan olemassaolo ei vaikuta oikeasuhteisuutta koskevan tutkinnan rakenteeseen vaan ainoastaan supistaa tutkinnan seikkaperäisyyttä niin, että arviointiperusteena käytetään ilmeisyyttä, tutkin seuraavaksi, ovatko tavoitteet, joihin paljoustullilla pyritään, ilmeisen lainvastaisia (3) ja onko tämän tullin kantaminen asetettujen tavoitteiden saavuttamisen kannalta ilmeisen soveltumatonta (4), ilmeisen tarpeetonta (5) tai ilmeisen epäasianmukaista (6).

1. Tavoitteet, joihin toimenpiteellä pyritään

68. Komissio viittaa perustellusti siihen, että CN-koodiin 2003 10 30 kuuluvia tavaroita koskeva paljoustulli, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, on vain osa kokonaisjärjestelmää, jolla säännellään

24 – Asia 265/87, Schräder, tuomio 11.7.1989 (Kok., s. 2237, Kok. Ep. X, s. 109, 21 kohta) sekä edellä alaviitteessä mainitut asia Faust, tuomion 12 kohta; asia C-25/90, Wünsche, tuomion 13 kohta; asia C-26/90, Wünsche, tuomion 13 kohta; asia Hüpeden, tuomion 14 kohta ja asia Pietsch, tuomion 15 kohta.

säilöttyjen herkkusienten tuontia kolmansista maista. Paljoustullin ja tämän kokonaissääntelyn muiden osien tiivis yhteys on otettava huomioon selvitettäessä tavoitteita, joihin paljoustullilla pyritään.

69. Nyt käsiteltävänä olevaan asiaan ajallisesti sovellettava kokonaisjärjestelmä muodostuu pääasiallisesti

– tulleista, joita yleisen tullitariffin mukaan sovelletaan CN-koodiin 2003 10 30 kuuluvien tavaroiden tuontiin,

– sienikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetusta muutetusta asetuksesta N:o 1864/2004

– ja asetuksen N:o 980/2005 mukaisesta yhteisön yleisestä etuusjärjestelmästä.

70. Muutetun asetuksen N:o 1864/2004 mukaan säilötyistä herkkusienistä, jotka tuodaan asetuksen mukaisesti avatun kiintiön puitteissa, kannetaan 23 prosentin arvotulli. Tämän kiintiön ulkopuolella tuoduista säilötyistä herkkusienistä kannetaan sitä vastoin 18,4 prosentin arvotulli, joka nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa alennetaan yhteisön yleisen etuusjärjestelmän mukaan 14,9 prosenttiin,[25] sekä lisäksi paljoustullia 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa. Tällä kokonaisjärjestelmällä ei pyritä vain maatalouspoliittisiin tavoitteisiin (a) vaan myös kauppapoliittisiin tavoitteisiin (b).

a) Maatalouspoliittiset tavoitteet

71. Maatalouspoliittisena tavoitteena on yhtäältä rajoittaa yhteisön markkinoiden häiriöitä. Paljoustullin kantamisella on tarkoitus hillitä säilöttyjen herkkusienten tuontia kolmansista maista. Näin on tarkoitus estää hintojen vaihtelut, ehkäistä hintojen laskua yhteisön markkinoilla ja turvata kohtuulliset tulot yhteisön tuottajille. Koska yhteisön

25 – Ks. edellä 19–22 kohta.

markkinoilla on kuitenkin oltava myös riittävästi säilöttyjä sieniä vakain hinnoin, kolmansista maista peräisin oleville säilötyille herkkusienille myönnetään markkinoille pääsy edullisin edellytyksin muutetulla asetuksella N:o 1864/2004 säädetyn kiintiön puitteissa. Tällaiselta tuonnilta ei kanneta paljoustullia, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa. [26]

b) Kauppapoliittiset tavoitteet

72. Kokonaisjärjestelmällä pyritään kuitenkin myös kauppapoliittisiin tavoitteisiin. Tullien määrä ja järjestelmän oikeudellinen muoto perustuvat nimittäin kansainvälisen kauppaoikeuden sääntöihin ja erityisesti yhteisön WTO:lle toimittamaan sitoumusluetteloon ja maataloussopimukseen.

73. Ennen kuin maataloussopimus tehtiin, maataloustuotteiden maailmankaupalle olivat tunnusomaisia lukuisat tulleihin perustuvat tai perustumattomat kaupan esteet. Maailmakauppaan kohdistuvien vaikutustensa osalta kriittisesti arvioitiin muun muassa muuttuvista tuontimaksuista muodostuvaa keinoa, jonka yhteisö otti käyttöön yhteisön tuottajia suojellakseen. Kolmansissa maissa toimivien potentiaalisten viejien kannalta tämä keino nimittäin johtaa avoimuuden ja ennakoitavuuden puuttumiseen. [27]

74. Maataloussopimuksen tavoite on parantaa pääsyä WTO:n jäsenten maatalousmarkkinoille. WTO:n jäsenet ovat maataloussopimuksen 4 artiklan 1 kohdassa sopineet siitä, että keino tämän tavoitteen saavuttamiseksi on, että maatalousalan kaupan esteet tariffoidaan kattavasti eli että kaikki tulleihin

26 – Ks. muutetun asetuksen N:o 1864/2004 seitsemäs ja kymmenes perustelukappale.

27 – Geboye Desta, M., *The Law of International Trade in Agricultural Products*, Kluwer Law International, 2002, s. 9, pitää maataloussopimuksen suurimpina saavutuksina sitä, että maatalousalaa koskevissa kansainvälisissä suhteissa vallitsee tällä hetkellä järkevä määrä varmuutta, ennakoitavuutta ja oikeusvaltioajatusta.

perustumattomat kaupan esteet muutetaan tulleiksi. Näiden tullien enimmäismäärät on ilmoitettu jäsenten WTO:lle toimittamissa sitoumusluetteloissa. Maataloussopimuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaan WTO:n jäsenet eivät saa enää toteuttaa mitään tulleihin perustumattomia toimenpiteitä. Tähän määräykseen liittyvästä alaviitteestä 1 ilmenee, että näihin kiellettyihin toimenpiteisiin kuuluvat myös muuttuvat tuontimaksut.

2. Käytettävä arviointiperuste

75. Eräs niistä kauppapoliittisista tavoitteista, joihin maataloussopimuksen 4 artiklalla pyritään *välittömästi*, on näin ollen se, että maatalousmarkkinoille pääsy järjestetään avoimemmin ja ennakoitavammin siten, että WTO:n jäsenvaltioita kielletään ottamasta käyttöön muita kaupan esteitä kuin tulleja. Tullien yksinomaisesta käytöstä seuraava toinen kauppapoliittinen etu on se, että on teknisesti yksinkertaisempaa neuvotella tullien alentamisesta kuin muiden kaupan esteiden kuin tullien supistamisesta.[28] On kuitenkin otettava huomioon myös kauppapoliittiset tavoitteet, joihin yhteisö on maatalousmarkkinansa avaamalla pyrkinyt *välillisesti*. Helpottamalla pääsyä maatalousmarkkinoilleen yhteisö nimittäin pyrkii erityisesti myös siihen kauppapoliittiseen tavoitteeseen, että WTO:n muut jäsenet tämän korvatakseen helpottaisivat yhteisön taloudellisten toimijoiden pääsyä niiden markkinoille. Kuten neuvosto toteaa perustellusti, tämä vastavuoroisuuden ajatus, joka on leimallinen WTO:n puitteissa käydyille neuvotteluille, on otettava huomioon paljoustullia arvioitaessa.

76. Komission käsityksen mukaan oikeasuhteisuuden tutkiminen on nyt esillä olevassa asiassa rajoitettava siihen, onko paljoustulli ilmeisen soveltumaton sen tavoitteen saavuttamiseen, johon sillä pyritään. Komissio vetoaa siihen, että yhteisön toimielimillä on maatalous- ja kauppapolitiikan aloilla laaja harkintavalta ja että niiden on saatava aikaan

28 – Ks. McMahon, J., *The WTO Agreement on Agriculture*, Oxford University Press, 2006, s. 33, joka viittaa siihen, että tariffointi luultavasti on koko maataloussopimuksen tärkein näkökohta, koska tulleihin perustuvat toimenpiteet ovat avoimempia ja niistä on helpompi neuvotella.

tasapaino toisistaan poikkeavien intressien välillä.

77. Aluksi on todettava, että yhteisön toimielimillä on yhteisen kauppapolitiikan ja yhteisen maatalouspolitiikan aloilla laaja harkintavalta, koska niiden on näillä aloilla tehtävä poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia ratkaisuja ja suoritettava monitahoisia arviointeja. [29]

78. Tästä ei kuitenkaan seuraa, että olisi tutkittava vain sitä, onko paljoustulli ilmeisen soveltumaton toimenpide.

79. Yhteisöjen tuomioistuin tosin katsoo vakiintuneessa mutta kylläkin epäyhtenäisessä oikeuskäytännössään, että tutkittaessa sellaisen toimenpiteen oikeasuhteisuutta, joka on toteutettu alalla, jolla asianomaisella yhteisön toimielimellä on harkintavaltaa, kysymys ei ole siitä, onko toteutettu toimenpide ollut ainoa tai paras mahdollinen, vaan ainoastaan siitä, onko se ollut ilmeisen soveltumaton. [30]

80. Kuten olen toisessa yhteydessä jo todennut, [31] tämä lähestymistapa ei vakuuta minua. Myös aloilla, joilla yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta, suhteellisuusperiaatteen soveltamisen lähtökohdan on oltava se, että laaja harkintavalta ei sulje pois toimielinten toteuttamien toimenpiteiden tuomioistuinvalvontaa. Se, että yhteisön

29 – Asia C-351/04, Ikea Wholesale, tuomio 27.9.2007 (Kok., s. I-7723, 40 kohta) ja asia C-34/08, Azienda Agricola Disarò Antonio ym., tuomio 14.5.2009 (Kok., s. I-4023, 76 kohta).

30 – Yhteisen maatalouspolitiikan osalta ks. asia C-33/08, Agrana Zucker, tuomio 11.6.2009 (Kok., s. I-4341, 33 kohta); asia C-310/04, Espanja v. neuvosto, tuomio 7.9.2006 (Kok., s. I-7285, 99 kohta) ja asia C-189/01, Jippes ym., tuomio 12.7.2001 (Kok., s. I-5689, 83 kohta). Muiden alojen osalta ks. erityisesti asia C-58/08, Vodafone ym., tuomio 8.6.2010 (Kok., s. I-4999, 52 kohta); asia C-558/07, S.P.C.M. ym., tuomio 7.7.2009 (Kok., s. I-5783, 42 kohta); yhdistetyt asiat C-154/04 ja C-155/04, Alliance for Natural Health ym., tuomio 12.7.2005 (Kok., s. I-6451, 52 kohta); asia C-434/02, Arnold André, tuomio 14.12.2004 (Kok., s. I-11825, 46 kohta); asia C-210/03, Swedish Match, tuomio 14.12.2004 (Kok., s. I-11893, 48 kohta) ja asia C-491/01, British American Tobacco (Investments) ja Imperial Tobacco, tuomio 10.12.2002 (Kok., s. I-11453, 123 kohta).

31 – Ks. edellä alaviitteessä 29 mainitussa asiassa Azienda Agricola Disarò Antonio ym. esittämäni ratkaisuehdotuksen 62 ja 63 kohta ja asiassa C-365/08, Agrana Zucker (ks. edellä alaviitteessä 30) esittämäni ratkaisuehdotuksen 65–72 kohta. Ks. myös Mosbrucker, A.-L., "Contrôle du système des quotas laitiers", *Europe, Revue mensuelle Nexis-Lexis Jurisclasseur*, heinäkuu 2009, s. 16, joka puoltaa ehdotettua kolmivaiheista lähestymistapaa ja arvostelee sitä, että tutkinta rajoitetaan koskemaan toimenpiteen ilmeistä soveltumattomuutta.

toimielimillä on tietyillä aloilla laajaa harkintavaltaa, ei oikeuta rajoittamaan toimenpiteen oikeasuhteisuuden tutkintaa vain siihen, onko toimenpide ilmeisen soveltumaton. Tällainen lähestymistapa nimittäin johtaisi siihen, että tavoitetta, johon yhteisön toimielin pyrkii, ja yksityisten oikeussubjektien oikeuksia, joihin toimenpide vaikuttaa, ei enää olisi ”suhteutettu”, ja suhteellisuusperiaate menettäisi yksilöä suojaavan osatekijänsä. Tämä supistaisi suhteellisuusperiaatteen objektiiviseksi harkintavallan valvonnaksi. Tällaista lähestymistapaa ei voida oikeuttaa myöskään sillä, että se on välttämätön, jotta unionin tuomioistuin ottaisi huomioon yhteisön toimielinten liikkumavaran. Tämä voidaan nimittäin ottaa tarvittavalla tavalla huomioon myös oikeasuhteisuuteen kohdistuvan kolmivaiheisen arvioinnin yhteydessä. Tältä osin riittää, että otetaan huomioon ensinnäkin yhteisön toimielimen harkintavalta tavoitteiden valinnassa ja painottamisessa ja että toiseksi oikeasuhteisuuteen kohdistuvan tutkinnan seikkaperäisyyttä rajoitetaan niin, että tutkinta koskee vain sitä, onko kyseinen toimenpide ilmeisen soveltumaton, ilmeisen tarpeeton tai ilmeisen epäasianmukainen.

81. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa riittää, kun viitataan siihen, että yhteisöjen tuomioistuin on muutenkin tavallisesti toiminut niin, ettei se ole rajoittunut tutkimaan toimenpiteen ilmeistä soveltumattomuutta vaan on ottanut huomioon myös toimenpiteen tarpeellisuutta ja asianmukaisuutta koskevia tekijöitä. [32] Tässä yhteydessä voidaan viitata edelleen siihen, ettei yhteisöjen tuomioistuin ole edellä mainituissa maatalousmaksuja koskeneissa tuomioissa [33] rajannut arviointiperustetta niin, että kysymys olisi vain itsenäisen suojatoimenpiteen ilmeisestä soveltumattomuudesta.

32 – Ks. esim. edellä alaviitteessä 30 mainitut asia Vodafone, tuomion 51 kohta ja sitä seuraavat kohdat, joissa yhteisöjen tuomioistuin on tutkinut tarpeellisuutta koskevia tekijöitä (61–68 kohta) ja toimenpiteen asianmukaisuutta (69 kohta); asia Agrana Zucker, tuomion 42 kohta ja asia British American Tobacco (Investments) ja Imperial Tobacco, tuomion 126 kohta ja sitä seuraavat kohdat. Ks. myös Koch, O., *Der Grundsatz der Verhältnismäßigkeit in der Rechtsprechung des Gerichtshofs der Europäischen Gemeinschaften*, Berliini, 2003, s. 212, joka korostaa, että lähes kaikissa tuomioissa, joissa yhteisöjen tuomioistuin näyttää rajanneen tutkinnan koskemaan vain toimenpiteen ”soveltumattomuutta”, tarkasteltiin mahdollisia vaihtoehtoisia toimenpiteitä ja esitettiin osittain laajoja perusteluja sille, miksi näitä toimenpiteitä ei voida asettaa etusijalle muihin nähden. ”Ilmeisen soveltumattomuuden” käsite on siten ymmärrettävä vain synomyymiksi sille, että oikeasuhteisuuden monivaiheisen tutkinnan yhteydessä suoritettavaa valvontaa supistetaan. Vastaavasti myös Kischel, U., ”Die Kontrolle der Verhältnismäßigkeit durch den Europäischen Gerichtshof”, *Europarecht*, 2000, s. 380, 398 ja sitä seuraavat sivut, joka korostaa, ettei yhteisöjen tuomioistuin anna omalle muotoilulleen, jonka mukaan oikeasuhteisuuden valvonta on asianomaisilla aloilla rajattava ilmeisen soveltumattomuuden tutkimiseen, sitä merkitystä, joka sillä ensi arviolta näyttää olevan. Kirjoittajan mukaan kyseisistä tuomioista käy sitä vastoin selvästi ilmi, ettei yhteisön lainsäätäjän harkintavalta rajaa oikeasuhteisuutta ilmeiseen soveltumattomuuteen, vaan oikeasuhteisuuden valvonta rajoittuu kaiken kaikkiaan ilmeisiin virheisiin.

33 – Ks. edellä 58–64 kohdassa tarkasteltu oikeuskäytäntö.

82. Ennen kaikkea oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä olisi kuitenkin tervetullutta, jos unionin tuomioistuin toteaisi nimenomaisesti, että silloinkin, kun yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta, se ei rajoita tutkintaa vain siihen, onko toimenpide ilmeisen soveltumaton, vaan tutkii lisäksi – kuitenkin selvästi suppeammin – myös toimenpiteen tarpeellisuuden ja asianmukaisuuden.

3. Tavoitteet eivät ole ilmeisen lainvastaisia

83. Kuten edellä on todettu, [34] yhteisön toimielinten laaja harkintavalta yhteisen maatalouspolitiikan ja yhteisen kauppapolitiikan aloilla on otettava huomioon erityisesti tavoitteiden valinnan osalta. Tämän vuoksi unionin tuomioistuin valvoo näiden alojen tavoitteiden valintaa ja painotusta vain hyvin rajoitetusti. Tämä koskee myös sitä, miten vastakkaiset tavoitteet tasapainotetaan.

34 – Ks. edellä 80 kohta.

84. Sitä, että neuvosto ja komissio ovat kolmansista maista peräisin olevien säilöttyjen herkkusienten tuonnin sääntelemiseen tähtäävää kokonaisjärjestelmää muotoillessaan pyrkineet paitsi maatalouspoliittisiin myös kauppapoliittisiin tavoitteisiin, ei siten voida arvostella oikeudellisesti. Ei voida myöskään arvostella sitä, että yhteisö on edellä mainittujen kauppapoliittisten tavoitteiden [35] saavuttamiseksi rajoittanut maatalouspoliittista keinovalikoimaansa kansainvälisoikeudellisesti tekemällä maataloussopimuksen. [36]

4. Toimenpide ei ole ilmeisen soveltumaton

85. CN-koodiin 2003 10 30 kuuluvia tavaroita koskeva paljoustulli, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, ei ole ilmeisen soveltumaton niiden maatalous- ja

35 – Ks. edellä 75 kohta.

36 – Tästä erillään on pidettävä kysymys siitä, onko tämä perusteltua, kun huomioon otetaan myös siihen liittyvät, asianomaisiin taloudellisiin toimijoihin kohdistuvat lisärasitukset. Tätä kysymystä on käsiteltävä toimenpiteen tarpeellisuuden ja asianmukaisuuden yhteydessä.

kauppapoliittisten tavoitteiden saavuttamiseen, joihin sillä pyritään.

86. Paljoustullin kantaminen ei ensinnäkään ole ilmeisen soveltumatonta sen *maatalouspoliittisen tavoitteen* saavuttamiseen, että muutetulla asetuksella N:o 1864/2004 avatun kiintiön ulkopuolinen säilöttyjen sienten tuonti kolmansista maista tehdään taloudellisesti vähemmän houkuttelevaksi ja että näin rajoitetaan markkinahäiriöitä, joita liiallinen säilöttyjen sienten tuonti kolmansista maista aiheuttaa.

87. Toiseksi se, että tämä toimenpide on yhteisön tuottajien suojaamiseksi muotoiltu paljoustulliksi, jonka määrä on kiinteä, vastaa ajatusta tariffoinnista, jolla on tarkoitus tehdä maatalousmarkkinoille pääsystä avoimempaa ja ennakoitavampaa. Sen ei siten voida katsoa olevan ilmeisen soveltumaton niiden *kauppapoliittisten tavoitteiden* saavuttamiseen, joihin tariffoinnilla pyritään.

5. Toimenpide ei ole ilmeisen tarpeeton

88. On vielä tutkittava, onko CN-koodiin 2003 10 30 kuuluviin tavaroihin kohdistuva paljoustulli, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, ilmeisen tarpeeton. Tarpeellisuuden osalta on tutkittava, onko tarkasteltavana olevan toimenpiteen ohella käytettävissä myös muita asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen soveltuvia toimenpiteitä, jotka ovat toimenpiteen kohteena olevien oikeussubjektien kannalta lievempiä mutta joilla tavoite voidaan saavuttaa yhtä tehokkaasti. Tutkittaessa sitä, onko käytettävissä jokin vaihtoehtoinen lievempi toimenpide, on yhteisön toimielinten laajan harkintavallan vuoksi kuitenkin rajoituttava ilmeisyyden tutkimiseen. [37]

89. Tutkittavana oleva toimenpide on sellaisen paljoustullin kantaminen, jonka määrä on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa. Tullin määrä vastaa sitä, mistä on sovittu yhteisön WTO:lle toimittamissa sitoumusluetteloissa. On siten aluksi kysyttävä, olisiko maatalous- ja kauppapoliittiset tavoitteet, joihin pyritään, pystytty saavuttamaan yhtä tehokkaasti sopimalla alemmasta määrästä (a). Lisäksi on tutkittava, voisiko se, että

37 – Ks. edellä 66 ja 80 kohta.

yhteisö asettaa yhteisessä tullitariffissa yksipuolisesti paljoustullin, joka alittaa yhteisön WTO:lle toimittamissa sitoumusluetteloissa sovitun enimmäismäärän, olla lievempi keino yhteisön maatalous- ja kauppapoliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi (b). Edelleen on tutkittava, voisiko se, että paljoustullin määrä määräytyy laatuluokan mukaan, olla lievempi toimenpide (c). Lopuksi on käsiteltävä pääasian kantajan väitettä, jonka mukaan yhteisön tuottajien voimakkaampi tukeminen olisi lievempi toimenpide (d).

a) Sopiminen tullista, joka on alempi kuin 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, yhteisön WTO:lle toimittamissa sitoumusluetteloissa

90. Aluksi on kysyttävä, olisiko yhteisö pystynyt saavuttamaan maatalous- ja kauppapoliittiset tavoitteensa yhtä tehokkaasti, jos se olisi WTO:lle toimittamissaan sitoumusluetteloissa sopinut tullista, joka on alempi kuin 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa.

91. Mielestäni tähän on vastattava kieltävästi.

92. Ensiksi on todettava, että sen suuruisen paljoustullin kantamista, joka tekee säädetyn kiintiön ulkopuolisen säilöttyjen herkkusienten tuonnin kolmansista maista taloudellisesti vähemmän houkuttelevaksi, on pidettävä tarpeellisena sen *maatalouspoliittisen tavoitteen* kannalta, että on rajoitettava kolmansista maista peräisin olevan liiallisen tuonnin yhteisön markkinoilla aiheuttamia häiriöitä. [38]

93. Toiseksi on otettava huomioon, että sen määrittäminen, mikä paljoustullin määrä tekee tuonnin kolmansista maista taloudellisesti vähemmän houkuttelevaksi, edellyttää monitahoista arviointia. Tämän vuoksi yhteisön toimielimille on annettava tältä osin laaja harkintavalta. [39] Näin on oltava sitäkin

38 – Ks. edellä 59 kohta.
39 – Ks. edellä 62 kohta.

suuremmalla syyllä silloin, kun kysymys ei ole paljoustullin tariffin vahvistamisesta vaan siitä, että yhteisön WTO:lle toimittamissa sitoumusluetteloissa sovitaan enimmäistariffista. Yhteisö ei nimittäin saa ylittää tällaista enimmäistariffia, tariffi on pysyvä,[40] ja sitä sovelletaan vuoden 1947 GATT-sopimuksen I artiklan mukaisen suosituimmuusperiaatteen mukaan tuontiin kaikista WTO:n jäsenvaltioista. Tämän vuoksi toimivaltaisten yhteisön toimielinten on tällaisesta enimmäistariffista neuvotellessaan otettava etukäteen huomioon, missä määrin paljoustulli, joka voi enimmillään olla sovitun enimmäistariffin suuruinen, soveltuu hillitsemään säädetyn kiintiön ulkopuolista säilöttyjen herkkusienten tuontia yhteisöön silloinkin, kun hinnat vaihtelevat.

94. Kolmanneksi on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, ettei muuttuva maksu ole enää tarpeellinen, vasta sitten, kun maksu on niin suuri, että se ei ainoastaan tee säilöttyjen herkkusienten tuontia yhteisöön taloudellisesti vähemmän houkuttelevaksi vaan vaikuttaa tämän lisäksi tosiasiallisesti kuten tuontikielto, johon liittyy taloudellinen rangaistus.[41]

95. Vaikka tätä ajatusta olisi sovellettava sovitun enimmäistullitariffin määrään, arviointiperusteita, joita yhteisöjen tuomioistuin on soveltanut muuttuviin maatalousmaksuihin, ei voida ilman muuta soveltaa WTO:n puitteissa sopimuksella sovittuun enimmäistullitariffiin. Koska sovittu enimmäistullitariffi on voimassa yleisesti ja pysyvästi, sitä ei etenkään voida pitää tarpeettomana yksistään sen perusteella, että siinä ei ole otettu riittävästi huomioon niitä eroja, jotka vallitsivat tiettynä ajankohtana yhteisön tuotteiden hintojen ja tietystä WTO:n jäsenvaltiosta tuotavien tuotteiden hintojen välillä. Tällaisesta enimmäistullista sopimista voidaan maatalouspoliittiset tavoitteet huomioon ottaen pitää ilmeisen tarpeettomana pikemminkin vain silloin, kun kaikista WTO:n jäsenvaltioista peräisin oleva mahdollinen tuonti ja mahdolliset hintavaihtelut huomioon ottaen enimmäistulli ylittää selvästi sen, mikä on tarpeellista, jotta

40 – Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa ei etenkään ole mahdollista vedota maataloussopimuksen 5 artiklan mukaiseen suojalausekkeeseen, koska CN-koodiin 2003 10 30 kuuluvia tavaroita ei ole merkitty SSG-merkkiä käyttäen.

41 – Ks. edellä 63 kohta.

säädetyn kiintiön ulkopuolista tuontia kolmansista maista saataisiin hillittyä yhteisön teollisuuden suojaamiseksi.

96. Kun nämä ohjeet otetaan huomioon, en pysty nyt esillä olevassa asiassa havaitsemaan mitään viitettä siitä, että se, että yhteisön WTO:lle toimittamissa sitoumusluetteloissa on sovittu enimmäistullista, jonka määrä on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, olisi ollut ilmeisen tarpeetonta. Komissio ja neuvosto toteavat, että niiden olisi pitänyt ottaa huomioon säilöttyjen herkkusienten hintojen osittain huomattavat vaihtelut sekä yhteisössä että sen ulkopuolella. Ne väittävät edelleen, että enimmäistullista, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, sopiminen oli tarpeellista sen estämiseksi, että kolmansista maista peräisin olevan tuonnin paine tukahduttaa yhteisön tuotannon. En pysty löytämään asiakirja-aineistosta mitään perustetta sille käsitykselle, että tämä arviointi olisi Uruguayn kierroksen neuvotteluja käytäessä ollut ilmeisen paikkansapitämätön.

97. On pikemminkin niin, että tämä yhteisön toimielinten arviointi on osoittautunut jälkikäteen paikkansapitäväksi. Tämä ilmenee komission esittämistä markkinoita koskevista tiedoista. Hintakehitystä koskevasta kaaviosta, jonka komissio on esittänyt kirjelmänsä liitteenä 3, voidaan siten havaita, että vuoden 2004 ja myös vuoden 2005 aikana Kiinan kansantasavallasta tuotujen säilöttyjen herkkusienten keskimääräisten hintojen ja yhteisöstä peräisin olevien säilöttyjen herkkusienten keskimääräisten kauppahintojen välinen ero oli ajoittain niin suuri, ettei edes se, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien säilöttyjen herkkusienten tuonnista yhteisöön kannettiin paljoustullia 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, tehnyt tästä tuonnista taloudellisesti vähemmän houkuttelevaa.

98. Tämän paikkansapitävyyden vahvistavat komission kirjelmän liitteessä 4 esitetyt tiedot, joiden mukaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia säilöttyjä herkkusieniä ei tuotu yhteisöön ainoastaan muutetussa asetuksessa N:o 1864/2004 säädetyn kiintiön puitteissa vaan huomattavissa määrin myös tämän kiintiön ulkopuolella. Näiden tietojen mukaan paljoustulli, joka oli 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, ei ainakaan osittain ollut riittävän suuri tekemään säädetyn kiintiön ulkopuolisesta säilöttyjen sienten tuonnista Kiinan kansantasavallasta yhteisöön taloudellisesti vähemmän

houkuttelevaa. Näissä olosuhteissa ei voida sitäkään suuremmalla syyllä katsoa, että paljoustullin määrä olisi jo saavuttanut kynnyksen, josta lähtien se saattoi vaikuttaa kuten tuontikielto, johon liittyy taloudellinen rangaistus.

b) Yhteisön WTO:lle toimittamissa sitoumusluetteloissa sovittua enimmäistullitariffia alemman paljoustullin soveltaminen

100. Neuvosto ja komissio on vahvistaneet suullisessa käsittelyssä, että paljoustullin määräksi on yhteisessä tullitariffissa vahvistettu 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa sen vuoksi, että tämä vastaa tullitariffia, josta on sovittu yhteisön WTO:lle toimittamissa sitoumusluetteloissa. Huomioon ei ole otettu muita arviointiperusteita.

99. Vaikka toimenpiteen lainmukaisuutta arvioitaessa on otettava huomioon ajankohta, jona toimenpiteestä päätettiin, säilöttyjen herkkusienten markkinoiden kehitys puhuu kuitenkin sen puolesta, että yhteisön toimielimet eivät ylittäneet laajaa harkintavaltaansa, kun ne sopivat WTO:ssa yhteisön enimmäistulliksi 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa. Sitä, että yhteisön WTO:lle toimittamissa sitoumusluetteloissa on sovittu tullitariffista, jonka määrä on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, ei siten voida pitää ilmeisen tarpeettomana niiden yhteisön maatalouspoliittisten tavoitteiden kannalta, joihin sillä pyritään ja jotka koskevat yhteisön tuottajien suojaamista liialliselta säilöttyjen herkkusienten tuonnilta kolmansista maista.

101. Näin ollen on kysyttävä, onko sellaisen kiinteän paljoustullin vahvistamista, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, pidettävä ilmeisen tarpeettomana sen johdosta, että yhteisön toimielimet eivät ole rajoittaneet paljoustullia siihen määrään, joka on tarpeen sen *maatalouspoliittisen tavoitteen* saavuttamiseksi, joka koskee kolmansista maista peräisin olevan liiallisen tuonnin yhteisön markkinoilla aiheuttamien häiriöiden rajoittamista.

102. Sellaisen paljoustullin tarpeellisuutta, jonka määrä on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, ei kylläkään voida perustella sillä, että yhteisö on tämänsuuruisen paljoustullin soveltamisella pelkästään noudattanut WTO:ssa tekemiään sitoumuksia. Tullitariffit, joista on sovittu yhteisön WTO:lle toimittamissa sitoumusluetteloissa, ovat nimittäin vain enimmäistullitariffeja. Vuoden 1947 GATT-sopimuksen II artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan yhteisö ei voi poiketa tästä tullitariffista ylöspäin mutta alaspäin voi. [42]

103. Tämänsuuruisen tullin tarpeellisuutta ei voida perustella myöskään viittaamalla siihen seikkaan, etteivät WTO:n jäsenet Uruguayn kierroksen yhteydessä vastustaneet tullin määrää. Tällä seikalla ei nimittäin voi sellaisenaan olla mitään vaikutusta siihen, onko paljoustullin tariffin määrä yhteisön oikeuden suhteellisuusperiaatteen mukainen. [43]

104. Tämänsuuruisen paljoustullin tarpeellisuutta puoltavana argumenttina ei voida menestyksellisesti vedota myöskään siihen, että komissiolla ei ole asetuksen N:o 2658/87 9 artiklan 2 kohdan mukaan toimivaltaa muuttaa tullien määriä itsenäisesti. Myös yhteisön lainsäätäjän on nimittäin noudatettava suhteellisuusperiaatetta, ja sen on tarvittaessa säädettävä yhteisön toimielinten vastaavasta toimivallasta.

105. Lähestymistapa, jonka mukaan on tukeuduttava pelkästään siihen, mihin määrään asti paljoustulli olisi maatalouspoliittiset tavoitteet huomioon ottaen tarpeellinen, ei kuitenkaan ota riittävissä määrin huomioon, että paljoustullilla pyritään myös *kauppapoliittisiin tavoitteisiin*. Tämän vuoksi paljoustullia voidaan pitää tarpeettomana vain silloin, kun vaihtoehtoisilla toimenpiteillä voitaisiin saavuttaa myös kaikki kauppapoliittiset tavoitteet yhtä tehokkaasti. [44] Yhteisö ei kuitenkaan pystyisi toteuttamaan kauppapoliittisia tavoitteitaan yhtä tehokkaasti sillä, se alittaa WTO:lle toimittamissaan sitoumusluetteloissa sovitun enimmäistariffin yksipuolisesti.

42 – Ks. edellä alaviitteessä 28 mainittu Geboye Deste, M., s. 21, joka viittaa siihen, että tullien alentaminen on oikeudellisesti sallittua.

43 – Edellä alaviitteessä 3 mainittu asia Hüpeden, tuomion 36 kohta.

44 – Ks. edellä 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

106. Ensinnäkin sellainen vaihtoehtoinen menetelmä, että paljoustullin määrä vaihtelisi yhteisöstä peräisin olevien ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien säilöttyjen herkkusienten välisten hintaerojen mukaisesti, olisi maataloussopimuksen 4 artiklan 2 kohdan vastainen. Menetelmä estäisi sen kauppapoliittisen tavoitteen toteutumisen, että markkinoille pääsyn edellytykset muotoillaan avoimemmiksi ja ennakoitavammiksi. [45]

107. Kyseeseen voisi tosin tulla menetelmä, jossa paljoustullin määrä olisi kylläkin lähtökohtaisesti kiinteä, mutta sitä muutettaisiin tietyin väliajoin ottaen huomioon yhteisöstä peräisin olevien ja kolmansista maista peräisin olevien säilöttyjen herkkusienten välinen hintaero. Se, olisiko tällainen lähestymistapa maataloussopimuksen 4 artiklan 2 kohdan mukainen, [46] voidaan loppujen lopuksi jättää avoimeksi. Tällaisella lähestymistavalla ei nimittäin pystyttäisi saavuttamaan yhteisön kauppapoliittisia tavoitteita yhtä tehokkaasti.

108. Tällainen lähestymistapa olisi ensinnäkin melko työläs, koska se edellyttäisi, että yhteisön toimielimet vertailevat yhteisön hintoja tuontihintoihin kaikkien niiden WTO:n jäsenvaltioiden osalta, joista mahdollisesti voidaan tuoda säilöttyjä sieniä yhteisöön. Vuoden 1947 GATT-sopimuksen I artiklan mukaisen suosituimmuusperiaatteen mukaan ei myöskään ole sallittua, että paljoustullin tariffi vahvistettaisiin erisuuruiseksi yksittäisten WTO:n jäsenvaltioiden osalta. [47] Tästä syystä on alusta alkaen mahdotonta noudattaa sellaista lähestymistapaa, että paljoustullin määrässä otetaan kohdennetusti huomioon se, miten yhteisön hinnat poikkeavat WTO:n tiettyjen jäsenvaltioiden hinnoista.

45 – Ks. WTO:n valituselimen (Appellate Body) 23.9.2002 antama raportti Chile – Hintaluokkajärjestelmä (WT/DS207/AB/R, 232–234 kohta).

46 – Edellisessä alaviitteessä mainitun raportin 232 kohdassa korostetaan, että pelkästään se, että tulleja mukautetaan määräajoin, ei automaattisesti johda siihen, että tulleja olisi luonnehdittava maataloussopimuksen 4 artiklan 2 kohdan alaviitteessä 1 tarkoitetuksi muuttuvaksi tuontimaksuksi. Raportin 233 kohdassa viitataan pikemminkin siihen, että tullitariffi muuttuu automaattisesti kaavion tai kaavan mukaisesti.

47 – Ks. edellä alaviitteessä 28 mainittu Geboye Deste, M., s. 23, joka viittaa siihen, että suosituimmuusperiaate tekee yhdelle jäsenvaltiolle myönnetyistä eduista yleisiä.

109. Yhteisön WTO:lle toimittamissa sitoumusluetteloissa sovitun enimmäistullin yksipuolinen alittaminen johtaisi lisäksi siihen, että yhteisö myöntää WTO:n muiden jäsenvaltioiden taloudellisille toimijoille pääsyn yhteisön maatalousmarkkinoille, ilman että olisi taattu, että yhteisön taloudellisille toimijoille myönnetään korvaukseksi tästä pääsy WTO:n muiden jäsenvaltioiden markkinoille. Neuvosto ja komissio toteavat perustellusti, että jos yhteisö yksipuolisesti alittaa sovitut enimmäistullit neuvottelukierroksen ulkopuolella, sen on vaikea saada jälkikäteen neuvoteltua vastaavaa hyvitystä vastikkeeksi tästä. Enimmäistullien yksipuolinen alittaminen vaarantaisi siten sen kauppapoliittisen tavoitteen, että yhteisön taloudellisille toimijoille neuvotellaan vastavuoroisuuden perusteella etuja WTO:n muiden jäsenvaltioiden markkinoille pääsyn osalta.

110. Tämän pelon hälventämiseksi voitaisiin kylläkin väittää, että tällä hetkellä ei vaadita, että WTO:n muiden jäsenvaltioiden taloudellisille toimijoille myönnetään paljoustullin alentamisella pääsy yhteisön maatalousmarkkinoille. Suhteellisuusperiaate pikemminkin edellyttää ainoastaan, ettei kanneta mitään sen suuruista paljoustullia, joka ylittää selvästi sen, mikä on tarpeellista tuonnin taloudellisen houkuttelevuuden poistamiseksi.

111. Tämä teoreettinen ja abstrakti väite ei kuitenkaan pysty vakuuttamaan käytännössä. Kuten edellä on todettu, säilöttyjen herkkusienten markkinoille ovat tunnusomaisia huomattavat hintavaihtelut.[48] Tästä seuraa, että paljoustulli, jonka määrä on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, vaikuttaa eri tavoin siitä riippuen, kuinka suuria hintaerot ovat. Tulli voi siten mahdollisesti olla tarpeeksi suuri tekemään yhteisöön suuntautuvasta tuonnista vähemmän houkuttelevaa tai jopa tätä suurempi, mutta se voi kuitenkin jäädä myös tämän rajan alapuolelle ja näin ollen tehdä markkinoille pääsystä taloudellisesti houkuttelevaa. Huomattavien hintavaihtelujen vuoksi ei siten voida sulkea pois sitä, että sellaisen paljoustullin vahvistamisella, joka tietyn ajan yksipuolisesti alittaa sovitun enimmäistullin, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, tehdään markkinoille pääsystä houkuttelevaa WTO:n muiden jäsenvaltioiden taloudellisille toimijoille, ilman että turvataan se, että yhteisön taloudelliset toimijat saavat korvaukseksi tästä vastaavan pääsyn WTO:n muiden jäsenvaltioiden markkinoille.

48 – Ks. edellä 97 ja 98 kohta.

112. Lopputuloksena on siten todettava, että sellaisen paljoustullin yksipuolinen soveltaminen, joka alittaa yhteisön WTO:lle toimittamissa sitoumusluetteloissa sovitun enimmäistullitariffin, ei tule kysymykseen lievempänä keinona. Tällä toimenpiteellä ei voida saavuttaa yhteisön kauppapoliittisia tavoitteita yhtä tehokkaasti.

c) Paljoustullin määrän määräytyminen laatuluokan perusteella

113. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa lopuksi vielä siihen, että eri herkkusieniluokkia ei ole paljoustullin tariffin osalta erotettu toisistaan. On siis kysyttävä, onko paljoustullia, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, pidettävä ilmeisen tarpeettomana sen vuoksi, että siinä ei erotella säilöttyjä herkkusieniä eri laatuluokkien perusteella.

114. Myös tähän kysymykseen on mielestäni vastattava kieltävästi.

115. Aluksi on huomautettava, että paljoustullin tariffi ei ole suhteeton yksin sen vuoksi, että tariffi on kiinteä saman tuotteen eri laatuluokkien osalta. Se, onko kiinteä tariffi tarpeellinen, riippuu useista seikoista ja muun muassa siitä, soveltuuko kiinteä tariffi tavoitteiden tehokkaaseen saavuttamiseen. [49]

116. Kiinteän tariffin käyttäminen ei nyt käsiteltävänä olevassa asiassa vaikuta ilmeisen tarpeettomalta.

117. Ensinnäkin neuvosto viittaa siihen, että säilöttyjen sienten eri laatuluokkien välillä on korvaavuusvaikutuksia. Se, että yhteisö kantaisi kulloinkin eri tullin sen mukaan, mihin laatuluokkaan säilötyt herkkusienet kuuluvat, kannustaisi tuojia ilmoittamaan tuonnin yhteydessä todellista alemman laatuluokan, jotta ne saisivat hyväkseen alemman tullitariffin. Tätä olisi torjuttava vahvistamalla valvontaa, mikä lisäsi tulliviranomaisten työtä.

49 – Ks. asia 77/86, The National Dried Fruit Trade Association, tuomio 11.2.1988 (Kok., s. 757, 29 kohta).

118. Toiseksi on todettava, että se, että yhteisö tekisi yksipuolisesti eron säilöttyjen herkkusienten eri laatuluokkien välillä, ei soveltuisi samalla tavalla yhteisön kauppapoliittisten tavoitteiden saavuttamiseen. Kuten edellä on todettu,[50] säilöttyjen sienten huomattavien hintavaihtelujen vuoksi ei voida sulkea pois sitä, että se, että alemman laatuluokan säilöttyihin herkkusieniin sovelletaan alempaa tullia, ei ainoastaan alenna paljoustullia siihen määrään, josta alkaen säilöttyjen herkkusienten tuonti on taloudellisesti vähemmän houkuttelevaa, vaan menee tätä pidemmälle. Tällöin se tekisi säilöttyjen herkkusienten tuonnin yhteisöön taloudellisesti houkuttelevaksi ja helpottaisi siten pääsyä yhteisön markkinoille. Yhteisön olisi kuitenkin erittäin vaikea saada neuvoteltua WTO:n muilta jäsenvaltioilta vastaavaa hyvitystä vastikkeeksi tällaisesta yksipuolisesta ja neuvottelukierroksen ulkopuolella myönnetystä markkinoille pääsyn helpottamisesta.

d) Yhteisön tuottajien voimakkaampi tukeminen

120. Lopuksi on hylättävä myös pääasian kantajan väite, jonka mukaan lievempänä keinona kyseeseen tulisi yhteisöjen tuottajien voimakkaampi tukeminen. Siitä riippumatta, onko tällainen toimenpide maataloussopimuksen mukainen vai ei, on todettava, että vaihtoehtoista toimenpidettä, joka on omiaan aiheuttamaan yhteisölle huomattavaa taloudellista rasitusta, ei voida ilman muuta pitää lievempänä toimenpiteenä.

e) Päätelmä

119. Laatuluokkiin perustuvaa porrastusta ei siten voida selvästikään pitää lievempänä keinona yhteisön kauppapoliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

121. Edellä esitetyn perusteella on siten todettava, että sellaisen paljoustullin soveltamisen lisäksi, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, nyt esillä olevassa asiassa ei ole tullut esiin mitään ilmeisen lievempää keinoa, jolla maatalous- ja kauppapoliittiset tavoitteet voitaisiin saavuttaa.

50 – Edellä 109–112 kohta.

6. Toimenpide ei ole ilmeisen epäasianmukainen

122. Lopuksi on todettava, että sellaisen paljoustullin kantamista, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, ei voida pitää myöskään ilmeisen epäasianmukaisena. Tämän tullin soveltaminen voi kyllläkin merkitä huomattavaa rasitusta tuojalle. Nyt käsiteltävänä olevan kaltaisessa asiassa ei silti voida pitää ilmeisen epäasianmukaisena, että yhteisön kauppapoliittiset tavoitteet asetetaan etusijalle. Yhtäältä on nimittäin otettava huomioon ne merkittävät kauppapoliittiset edut, joita kaupan esteiden tariffoinnilla saavutetaan. Toisaalta ei saa jättää huomiotta, että harkitseva tuoja muutoinkin tuo yhteisöön tavaroita vain silloin, kun se on sille taloudellisesti kannattavaa. Tästä syystä toimenpide kohdistuu ensisijaisesti vain sellaisiin tuojiin, jotka ovat tahallaan ilmoittaneet vääriä tietoja tuoduista tavaroista tai ovat erehtyneet. Siitä riippumatta, onko kysymys tahallisesta teosta vai erehdyksestä, ei ole mielestäni ilmeisen epäasianmukaista, että tällaisessa tapauksessa yhteisön kauppapoliittiset tavoitteet asetetaan etusijalle.

C *Yhteenveto päätelmistä*

123. Asiaa tutkittaessa ei ole ilmennyt mitään aihetta katsoa, että se, että säilötyistä herkkusienistä, jotka tuodaan yhteisöön muutetulla asetuksella N:o 1864/2004 avatun kiintiön ulkopuolella, kannetaan paljoustullia 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, olisi suhteellisuusperiaatteen vastaista.

124. Täydentävästi on huomautettava, että arvotullin määrä ei ole 18,4 prosenttia, kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin olettaa, vaan 14,9 prosenttia. [51]

51 – Tältä osin ks. edellä 19–22 ja 70 kohdassa esitetyt säännöt.

VII Ratkaisuehdotus

125. Tämän perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin vastaa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kysymykseen seuraavasti:

Kun asetuksen N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 27.10.2005 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1719/2005 mukaisesti voimassa olevaa paljoustullia, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa ja joka kannetaan kolmansista maista tuotavien säilöttyjen sienien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 26.10.2004 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1864/2004, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen N:o 1864/2004 muuttamisesta 7.12.2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1995/2005, avatun kiintiön ulkopuolella tapahtuvasta säilöttyjen *Agaricus*-sukuisten sienten (CN-nimike 2003 10 30) maahantuonnista, on tutkittu suhteellisuusperiaatteen kannalta, ei ole ilmennyt mitään, mikä voisi kyseenalaistaa sen pätevyyden.